

„Редакция-та ще ся труди, колко-то ѝ ся може, да изпълни тая программа; въ желание-то си да бжде полезна на учители-тъ тя ще занима и прѣдава отъ знамениты педагогы колко-то мнѣния и познания заслужаватъ да бждѣтъ познаты и опытаны у насъ, и не ще ся посвѣни да прибира въ дневника, било на цѣло, било въ изводи, що-то намѣри добро и интересно по чужды педагогически списания.

„Нъ за да сполучи напълно въ трудно-то си прѣдприятие редакция-та има потрѣба отъ помощта на всички оныя, на кои-то е на сръдце напрѣдъкъ-тъ на народно-то образование; за това и прави възвание и покана до всички учены нашенци и до само-то учителско тѣло, и ся надѣе да намѣри у тѣхъ съчувствие, съдѣйствиe и подкрѣпление“ (гледай книжка I).

155. Южна България, *вѣстникъ за политика и литература*. — Починалъ е да излиза прѣзъ мѣсець Януарий въ Пловдивъ, два пѣти въ седмицата, излѣзли сж 220 броя, подъ редакцията на *Георги Беневъ*.

Георги Беневъ е роденъ въ Стара-Загора на 1843 год. Първоначално се е училъ въ родното си мѣсто, гдѣто свършилъ IV класъ, а въ 1864 год. отишълъ въ Бѣлградъ и свършилъ курсътъ на тамошната семинария. Подиръ това продължилъ образованието си въ Прага и Виена, гдѣто слѣдвалъ историко-филологическитѣ науки на университета. Завършилъ се въ Стара-Загора на 1873 год. и учителствувалъ до мѣсець Септемврий 1875 год., въ което врѣме билъ арестуванъ отъ турското правителство по причина, че взималъ участие въ приготвянето на Старо-Загорското въстание, а освободенъ едва прѣзъ пролѣтѣта на 1876 год., като му било забранено да учителствува. Слѣдъ туй ходилъ въ Цариградъ да занесе протестъ на нѣкои отъ Европейскитѣ посланници отъ страна на съгражданитѣ си сръщу конституцията на Митхадъ Паша. Въ врѣме на учителствуването си той билъ прѣдсѣдател на читалището въ Стара-Загора, което по онова врѣме достигнѣло въ най-цвѣтуще положение: държали се всѣка недѣля скаски съ патриотически духъ и се събирали 4—500 души слушатели. Когато пристигнали рускитѣ войски на 1877 год. въ Стара-Загора,